

dan slovesa čisto natlačena ljudij, tudi iz drugih fará. Tudi ob navadnih nedeljah je bila v časih vsa polna. Vselej so zvesto in na tanko svoje duhovske dolžnosti spolnjevali. Postavili so nam lepo cerkvico Matere božje Lurske na prijaznem holmci. Dali so popraviti farno cerkev in preskrbeli so veliko cerkvene oprave. S tem so si ohranili pri nas nezbrisljivi spomin. Vedno so bili pripravljeni ljudem postreči v spovednici, kakor tudi bolnikom s sveto popotnico. V kratkem, bili so za vsako reč pripravi in sposobni. S hvaležnim srcem se jih bomo spominjali, posebno v molitvi, da bi jim ljubi Bog dal srečno, v zdravju in v zadovoljnosti še mnogo let živeti na svojem novem mestu v blagor svojih župljanov.

Iz Noveštifte pri Gornjemgradu. (Železnica.) Posestnica Frančiška Potočnik iz Noveštifte je dne 1. majnika t. l. hoteč obiskati svojo zlahto v Trbovljah, peljala se s Kamnika čez Ljubljano v Trbovlje. Po Kranjskem so imena vseh kolodvorov po dotičnih prevodnikih klicali v nemškem in slovenskem jeziku. Dotični vlak dospé na Štajarsko do Trbovelj, dozdeva pa se popotnikom, da so že v blaženem »rajhu« vsled dobro znanih naredeb dotičnih višjih železniških gospod, ker prevodniki kličejo počenši na Štajarskem le nemška imena dotičnih kolodvorov. Vsled tega se je zgoraj omenjena, ko je čula ime »Trifail«, peljala naprej, ker dotičnega nemškega imena ni razumela, do prihodnjega kolodvora, kjer bi bila skoraj, ako se dotičnim gospodom ne bi bila, sicer dostojno, a vendar po robu postavila, kazen plačala, tokrat pa so ji jo odpustili. Takšni dogodki naj se na slovenskem Štajarskem pobirajo in objavljajo, da bode vsled tega dotične gosposke prisiljene, kakor na Kranjskem, jednako tudi na slov. Štajarskem pri železnicah ljudstvu razumljiva imena javljati.

Iz Gotovelj. (Drugo pojasnilo.) O ubogi Vojniški »Francelj«, skoraj se mi že smili; čudim se, kako hoče še med nami, njemu nestrpnimi Slovenci bivati. Uzrok temu je že Vojniški dopisnik zadnjič njemu samemu tiho na uho povedal; po naključji pa je tudi na moje uho prišlo, jaz pa danes kar očitno povem, da še ima slovenski »groš« tudi pri nemčurjih, toraj tudi pri »Franceljnu« veljavo. In tega, ki tudi rad naše žuljave »groše« sprejema, radi bi se že narodni Vojničani odkrižali, napredni Zalčani pa ga nečejo svojim rojakom pripoznati in radi bi ga vrlim Gotovljanom podvrgli. Za to kukavico njim pa nikakor nismo hvaležni. Pripomenjam toraj zadnjemu dopisu iz Zalca, da rojstni dom »Franceljna« pač ni naša vas, temveč stoji v redu hiš Zalskega trga. In če ravno spada k občini in fari Gotovlje, vendar senca Zalskega zvonika njegovo domovje senči. Poleg tega pa se njegova rodbina že od nekdaj bolj s tržani nego z vaščani druží. »Franceljna« toraj tudi mi ne maramo. S ponosom pa povem, da imamo Gotovljani mnogo odličnih rojakov, zvestih sinov matere slovenske, ki pa so vsi na čast milemu narodu in blagor domovini. Toliko za danes.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Minister za državne finance, dr. Steinbach, je v soboto predložil v drž. zboru šestoro načrtov za postave, po katerih se naj vravna nova, kronska veljava denarja. Njegove predloge dobi sedaj posebni odsek v pregledovanje in potem se le pridejo v posvetovanje v državnem zboru. Če v njem obveljajo, dobimo potem z novim letom nove denarje, dosedanji

pa še ostanejo tudi naprej nekaj časa v polni veljavi. Računanje z novim denarjem ne bode težko, ker je »krona« ravno za polovico manjša, kakor sedanji guldinar, po njej pa se ravna ves denar, kar ga dobimo.

Češko. V Pragi so imeli v ponedeljek Mladočehi ljudski shod in vsprejela se je med drugim resolucija, naj stopijo mladočeski poslanci s staročeskimi in veleposestnimi v dogovore, da se izpelje češko deželno pravo. Ni verjeti, da bode iz tacih dogovorov kaj, ker so mladočeski poslanci bolj kričači, kakor pa možje, katerim je v resnici kaj za koristi dežele.

Štajarsko. Zadnjo nedeljo je preteklo ravno 77 let, odkar je oživela štajarska hranilnica. Začela je svoje delo, ko se ni imela celih 3 jezer denarja, sedaj ga ima pa milijarde. Resnica, iz malega raste veliko, če so razmere ugodne. — Okr. glavarstvo Graske »Okolice« je odredilo, da župani v poletnem času ne smejo privoliti javnih plesov v oštarijah, ker so na škodo kmetovalcem. Enak ukaz bi bil tudi drugod na mestu.

Koroško. Povelje ministra za domobranstvo, ki določi, da v koroškem pešpolku slovenščina ne velja več za drugi deželni jezik, je napravilo slov. Korošcem precej nevolje, kajti tako povelje ne stoji na pravi podlagi in v resnici ni prav verjetno, da je v celem polku le ono pičlo število slov. vojakov, kakor se jih računi v ministrovem povelji. Če pa nekateri znajo tudi nemški, zato pa pač slov. ljudstvo ne zasluži kazni. — Sedaj je končno dolžan občinski urad v Celovci, da vsprejema slov. vloge, naj že je ljubo ali neljubo gospódi, ki se sedi v tem uradu.

Kranjsko. Javni shod »Slov. društva« v Ljubljani je imel zadnjo nedeljo posebno srečo v tem, ko je deželna vlada prepovedala, da ne sme razpravljati o glasovanji nekaterih slov. poslancev gledé na obtožbo pravosodnega ministra. Vsled tega je prišlo več radevednih ljudij k shodu a ne vemo, če so z njega odšli veseli, kajti če smemo verjeti poročilu »Sl. N.«, bile so na shodu precej »robate razprave«. — »Zaveza slov. učiteljev« ima letos svoje zborovanje v Kranji in bode sicer, če ostane pri sedanji dobočbi, to zborovanje o binkostih. — Po nekaterih krajih, izlasti okoli Planine, je napravila povodenj veliko škodo na travnikih in njivah.

Primorsko. Podružnica sv. Cirila in Metoda v Gorici skrbi prav lepo za »otroška vrtca« v Pevmi in Podgori; va-nje hodi največ otrok tamošnjih slov. delalcev in sta torej »vrtca« v resnici velika dobrota za-nje. — Slov. stariši v Gorici so vložili na novo in sedaj do ministerstva prošnjo za slov. ljudsko šolo. Otroci za slov. šolo bilo bi 437 in to število se nategne celo lahko na 600, ako se pridružijo še rodbine, ki niso prišle podpisat prošnje.

Tržaško. Novo parobrodno društvo začne v kratkem svojo vožnjo iz Trsta po sredozemskem morji gori do Londona. Na ladjah tega društva izvažajo se lahko tudi sveže sadje in je to tudi za naše kraje važno. — V okolici Trsta imajo več slov. pevskih društev in v njih je, kakor se poroča, doslej precej veselo, rodoljubno življenje. Pevska društva so jako važna v narodnem boji.

Hrvaško. Samo 14 dnij še in po celej deželi bodo volitve v sabor gotove. Volilcev je 49.768 in kakor se kaže, zmaga gotovo »narodna stranka« t. j. stranka, ki hodi skozi drn in strn z ogersko vlado; žal, da je to največkrat na škodo hrv. ljudstvu.

Ogersko. V torek je umrl Jurij Klapka; mož je stal v letu 1848 na strani Kossutha ali tudi leta 1866 je bil k redu zvezati se s prusko armado. Madjarom pa bode še brž vendar-le ostal v »blagem opominu!« — Vlada še ni našla naslednika pok. Barossu; posle mi-

nistra za trgovino je prevzel minister dr. Weckerle, dokler se ne najde pravi mož za-nje.

Vunanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. so katoliškim skofovi v Ameriki naročili iz nova, naj delajo na to, da bode v vsaki župniji vsaj ena ljudska šola, v kateri se poučuje vse na verski, katoliški podlagi.

Italijansko. Novo ministerstvo je rojeno, toda če bode srečno, ne upamo si reči. Crispi mu je bil za »babico« in to brž ni »dobra zvezda«. Ministerstvu je nek Giolitti na čelu; ime bode torej za-nj »ministerstvo Giolitti«. Sedanja večina v državnem zboru temu ministerstvu ni po vsem prijazna in tako utegne priti do novih volitev.

Francosko. Sedanja vlada nima sreče razven v rečeh, za katere plača moževe, ki ji pojo potem hvalo v listih in zborih, češ, da bolje vlade še v republiki ni bilo, kakor je sedanja. Za nekaj časa ji to že pomaga, vendar pa bode tem večje gorje, ako ljudstvo izprevidi, da je vladi le za »molzno kravo«. — Odkar se je polegel strah pred dinamitardi, začelja vlada na novo stiskati katoliške škofove ter jim jemlje dohodke, kjer le more. K sreči pa je ljudstvo še dobro in zato se nabere k malu toliko denarja za škofove, kolikor jim ga vlade odtegne po krivem.

Angleško. Govori se, da razpusti vlada vendar-le državni zbor, predno mu izteče doba. Vlada pa stori to, ker upa, da še tako najlažje zmaga nje stranka. Nasprotna stranka še ni pripravljena za volitve in vsled tega je zmaga za vlado za veliko lažja.

Nemško. Na pruskih srednjih šolah, posebno latinskih, obstoji na tihem več dijaških društev, ki so mladini jako škodljiva. Naučni minister, dr. Bosse je ukazal sedaj zatreti taka društva in dijake, ki so pri tacih društvih, ostro kaznovati. — Za vojaštvo bode v Nemčiji za prihodnje jim pri 60 milj. več štetih, kakor doslej. Ljubi Bog, kako daleč še pridemo v »oboroženem miru«!

Rusko. Minister za vunanje zadeve utegne postati grof Šuvalov; sedaj je poslanik v Berlinu in je mož sploh na glasu, da drži na Nemce veliko. Francozje ga potem ne bodo veselili, kajti francoska in ruska zveza splavljajo jim potem prav gotovo po vodi.

Bolgarsko. Da ruska vlada noče pripoznati sedanjega kneza Ferdinand, to boli bolgarsko ljudstvo in je sploh na škodo mladi kneževini, vendar pa ni upanja, da se car kedaj še premisli na bolje.

Tursko. Po Carigradu se je raznesla govorica, da je sultan nevarno zbolel. To je sicer mogoče, ali kdor pozna turske šege, ne verjame prav na to bolezen, najbrž je le kaka stranka, sultanu nasprotna, dobila krmilo vlade v roke, a sultan ji ne mara biti »pokorni sluga«, zato pa mora — vsaj po govorici — biti bolan. Kaj pa je resnica, tega ne izvemo lahko kedaj.

Grško. Pri volitvah hodi za sedanjo vlado slabo, celo ministri so propadli na nekaterih krajih. Nasproti pa so prejšnji ministri zmagali celo v glavnem mestu, v Atenah. Nova vlada bode gotova vsa v rokah Trikupisovih.

Afrika. Na Kongu so bili neki angleški protestantje krivi tistih pomorov, o katerih smo nedavno govorili. Najbrž pa se je pretiralo, vsaj gledé na število umorjenih domačih prebivalcev.

Amerika. Da so sklenili pri razstavi v Chicagu imeti jo tudi v nedeljo odprto, zamrzelo je domačim ljudem in zato ugovarjajo na vse sile zoper ta sklep. Najbrž pa torej razstava ne bode v nedeljo odprta. Kaj pa je v nedeljo pri nas, na starem svetu, vse odprto, dopuščeno!

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovnih dežel.

Piše F. S. Šegula.

III. Sprehod po Aleksandriji.

Stanoval sem v krasnem hotelu »Abbat.«*) Hotel sem si ogledati mesto. Trg pred hotelom oblega cela truma gonjačev s svojimi osli ter je za 1, 2, 3 piastre (desetice) ponujajo v porabo tujcem in domačim. Bolje oblečenega človeka ne pusté iz lahka hoditi peš. In kako ti vsaki hvali svojo robo v vseh jezikih! Če misli, da si Nemec, vpije ti na uho: »Gute Isel... Bismarck-Isel!« — reči hoče, da je njegov »izel« najbolji, uzor vse popolnosti. Poskusimo ga. Kako je slo, rajši ne povprašujete. Lepo, čisto novo je predmestje Mahmudije. Za časa ustaje Arabi-paše (1882) je to predmestje pogorelo do tal. Pisali so časniki onih dnij, da so ga užgali Angleži z bombardovanjem, — a priče iz onih dob se trdijo, da ga je užgal sam pomagač Arabijev, Daud-paša. Ta bil je pozneje ustreljen na arabskem mirodvoru. Skoz borno predmestje Karnus pridem na arabski mirodvor. Tu stoji velikanski kamenen steber, Pompejev imenovan. Tu je tudi vhod, kakor bi lezel v ozki vodnjak, vhod v starokristjanske katakombe. Odtod pelje lepa cesta kako uro daleč, na desni velikanski vodotok, ki iz Nila preskrbuje mesto z vodo, pač blatno in nesnažno vodo, na levi pa se vrsti palača za palačo, vrt za vrtom. Najlepa palača je ona kediveja (kralja), najlepši vrt oni Antoniadis-a, bogatega Grka. Domov se vračajoč obiščem velikansko katoliško pokopališče. Na ednem nagrobnih spominkov opazil sem v kamen vsekana znamenja — prostozidarska. Katoličanov šteje Aleksandrija okolu 40.000.

IV. Mestno življenje v Aleksandriji.

Ko se je tujec nekoliko z mestom seznanil, zanimajo ga vse malenkosti in cele ure iz ulice v ulico po časi se sprehajajočemu mu ne bode nikdar dolg čas. Če je utrujen ali žejen, pa si vsede v gostilno, če jo vé najti, in se okrepča z dobrim štajarskim**) pivom (Göltzovim).

Na ulici zunaj pa je strašen vrisč. Posebno hudo je v bazarih, t. j. onih ulicah, kjer so prodajalnice. Prodajalci vsake vrste, z robo v roki ali na glavi, prodajalci sadja, vode kričijo neznosno in hvalijo svojo robo. Angleški vojaki v rudečih suknjah, mornarji, izklievalci raznih novih, trgovci, nosci s težko robo na hrbtu, do očij zavite žene, ostudne Evropejke, ljudje črne, bele, vsake kože, vseh jezikov, razne noše, zmes zopet težke gare, osli, jezdec na konjih, vozniki, krasni vozovi motocev, pred katerimi brzonog dirja krasen mladi zamo-rec z dolgo palico-trstiko prostor delaje predhodnik***), vse, vse rije drug za drugim. Napreji priti je težavno, še težavneje brez hibe, brez prepira. Navzdol moraš gledati, pot je polna smrdljivih rečij. Ali ne pozabi gledati naprej, in nazaj in na obe strani, da se skozi pririješ. In razumeti moraš besede uljudnega Arabljana: riglak! (pazi na nogo), daherak! (pazi na hrbet), jeminak! (pazi na desno), semelek! (pazi na levo), ja sidi! (pazi, gospod). Če pa je nagovorjeni kaki ubogi črnih, se mu

*) Imenovan »Abbat« pač na čast tedanjemu prestolonasledniku »kronprincu« Abbatu, ki je kakor znano, letos postal kralj na Egiptovskem.

**) V hotelu Abbat bilo je ponujeno na »jedilni karti« »štajarsko jabelko«, edno po dva pijastra (20 kr.) Naročil sem si ga po obedu. A kaj je bilo? Okusno v židan papir zavit črv in droben maščanec, kakor še lepši rasejo pri nas pri Sv. Duhu.

****) Od te navade vzeta je prilika o predhodniku Jezusovem, svetem Janezu K.